

Velký Duchu,
ty, který dýcháš skrze listy stromů a okvětními plátky růží,
ty, který se díváš očima nemluviňat,
dotýkáš se Země tlapkami kočkovitých šelem
a cítíš skrze všechna lidská srdce.

Odpusť mi, prosím, myšlenky a skutky pošetilé,
které ve svém životě činím,
ty, které udělat nechci,
a přesto se jich do konce mých malých dní budu dopouštět.

Dnes jsem pochopila proč.
Jen skrze ně poznávám pravou podstatu života,
jen tak se jí můžu krátce dotknout:
a zasáhne mě pravda ostřejší a krutější
než drápy a řev lapeného bengálského tygra,
pravda hlubší než je kaňon řeky Aha Kwahwat,
tmavější než je hřívá divokých mustangů,
a tišší než je ticho stovky metrů pod hladinou oceánu.

A za to Ti, Velký Duchu, který cítíš mým srdcem, děkuji!